

Tărâm pierdută

Mai suflă'n scoici prelung tritonii mării,
 Sirena își mai stoarce păr de alge,
 Zei goi și mai frumoși ca muritorii
 Așteaptă încă pe un tărâm cu soare.

Ipoteza tot alege viața, tainic
^{și} Măi duce Pân Co trețu la gură

Și tot mai cade din cuvăntare
 Lor gea de rod pe floare și pe turmă.

Le a legat opăta, pururi leagă -
 Și cântecul ~~de~~ ^{nu} pământ pe arși

De vânturi, m~~ă~~ ^{de} ~~aproposte~~ ^{de} ~~atânce~~ ^{de} ~~stăru~~ ^{de} ~~vraja~~ ^{de}...

Stau munti cu chiparoși pe cer, ~~pe~~ ^{pe} mare.

Păstorii de milenii și din fluer
 Fecioare la fântână tot așteaptă

Ile mii de ani urciorul să se umplă

~~Ile~~ ^{Ile} ~~mii~~ ^{mii} de ani pescarii mai ~~ridică~~ ^{ridică}

Pe lunta până lor triumphiură...

Și valul vechi nu cade niciodată,

Țar alb de opume murmură în t'una.

Necheagă caii soarelui pe mare

Intindește lumea și lumina

Și limpezita liniște se ~~stăru~~ ^{stăru} ~~case~~ ^{case}

Ca ~~se~~ ^{se} ~~pare~~ ^{pare} ei, ~~care~~ ^{care} se pierd sub cerul ~~april~~ ^{april} ~~zari~~ ^{zari}

Și ~~în~~ ^{în} ~~umbră~~ ^{umbră} ~~de~~ ^{de} ~~arși~~ ^{arși} ~~de~~ ^{de} ~~lună~~ ^{lună}

Și prețutindeni fumul se ridică

Și ~~trădă~~ ^{trădă} ~~și~~ ^{și} ~~voaltă~~ ^{voaltă} crescând în teamă ^{psenic} ~~de~~ ^{de} tulpine

Din ruguri pentru jerfa hotărâta

Iar trei flăcăi înându-se de mână,

Pe câmb de opartă unul cântă'n frunză,

În armonia zilei și a umbrei,

Nos ritmeagă pasul fericirii.

~~de~~ ^{de} ~~ajut~~ ^{ajut} de leagă
 Ștăru în urma în ajut pe ~~x~~ ^x

Muzoul
Literaturii
Romine

704b

Si altul, dinta' un laur rupand ^{ramuri} frunze,
 Sta singur si semin se incumuna.
 Privind ~~in ochii~~ ~~la cerul~~ ~~si~~ ~~cerul~~ ~~si~~ ~~mare~~ ^{sterminat la} ^{tempe: cerul} ^{mare}
 La jocul fara seamana al luminii
 Pe dimineata ne'nceputa-a lumii.

7
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7

Ca: zei cuminti, pasesc la stăvilare
 Ca vremea ^{popolita} ~~linistita~~ sa ramana,
 Cu val curat purtand pamant si ceruri;
 Vegheaza zei puternici sa nu ~~scap~~ scape
 Fugara si nebuna sa nu nfranga
 Eterne legi, surpand in haos totul.

Ion Pillat

Balcic 10 Iunie 1936

Publicat "Gandirea" (Anul XV, Nr. 7) Septembrie 1936

Muzoul
Literaturii
Romine